

Kalverliefde

Robert Long

$\text{♩} = 69$

Ja, kal-ver-lief - de was het wel,

— mis-schien zelfs, min of meer, een spel — dat werd ge - speeld
 2 — en deed je huis-werk bij haar thuis — dan zei ze: Mam
 3 — met meis-jes lo - pen is toch niet — zo als je dacht.
 4 — waar jij met haar bent heen-ge-weest: — hier is je ring!

en met je hob - bies werd ge - deeld. Soms zat je sa - men in één klas
 mag hij straks ook een bo - ter - ham? Ze zei - den dat je met haar ging
 Wat had je ei - gen - lijk ver - wacht? Je kleur - de diep tot in je nek
 Wat moet ik met dat kle - re - ding? En't leek haar'sa - vonds nog zo echt

— of liep je door het ho - ge - gras, — bui - ten de stad.
 — want om je pink droeg jij haar ring — met ro - de steen.
 — als vriend - jes rie - pen: Mei - den - gek! — om - dat je wist:
 — en nu op - eens heb jij ge - zegd: — Ik wil niet meer.

1. On-han-dig mom-pel-de je wat.
 Die gaf ze eer-der aan geen-een.
 met vis-sen had men jou ge-mist.
 de eer-ste keer doet zo iets zeer!

1. On-han-dig fluis-ter-de je

A D G

2. Schat. Ook ging je met haar mee naar huis Zo'n mooie ring had jij al -

D D G

leen. Dan komt de tijd waar op je ziet:

D D D

3. En lie-ver had jij ook ge-vist. En 's-a-vonds zeg je na een feest

3. G D D

4. Dan lig je hui - lend in je bed, — je voelt een re - de - loos ver - zet. —

En ook de pijn. je denkt: Zo zal het nooit meer zijn —

zo zal het ze - ker nooit meer zijn.

Je weet: zo zal het nooit meer zijn!

rit.